

Een plas in de lucht

- 1 'Wat zit je te draaien?' zegt mamma.
- 2 'Moet je plassen?'
- 3 'Nee,' roept Joep.
- 4 Hij kijkt uit het raampje van het vliegtuig.
- 5 Ze vliegen boven de wolken.
- 6 Het zijn net witte vlokken scheer-schuim.
- 7 Pappa zegt dat de zee eronder ligt.
- 8 Maar die kan Joep niet zien.
- 9 Hij duwt zijn benen stijf tegen elkaar.
- 10 Vooraan in het vliegtuig is de wc.
- 11 Joep ziet er steeds mensen naartoe gaan.
- 12 Allemaal grote mensen. Die durven wel.
- 13 'Moeten we nog lang vliegen?' vraagt hij.
- 14 Zijn stem piept een beetje.
- 15 'Natuurlijk,' zegt mamma.
- 16 'We zijn net een uur onderweg.
- 17 We landen vanavond pas.
- 18 Amerika is heel ver weg.
- 19 Dat heb ik toch verteld.'

- 1 Joep kijkt weer naar buiten.
- 2 Het lijkt of ze stil hangen.
- 3 Stomme wolken, stom vliegtuig.
- 4 Waarom wonen opa en oma ook in Amerika?
- 5 'Wat is er, Joep?' vraagt mamma.
- 6 'Wat kijk je boos? Je vond het toch leuk, vliegen?'
- 7 Voel je je wel lekker?'
- 8 Mamma voelt aan Joeps voorhoofd.
- 9 Dan kijkt ze weer in haar boek.

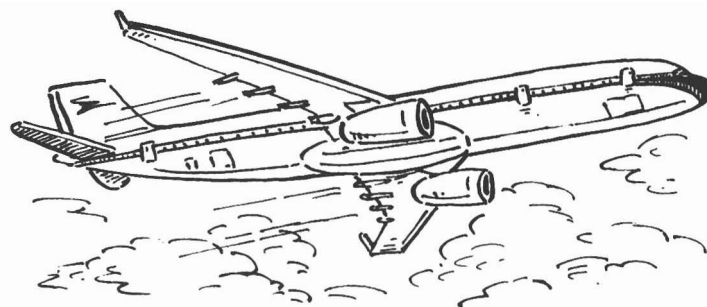

- 1 Joep knijpt zijn billen bij elkaar. Vanmorgen,
- 2 in de trein, is hij nog naar de wc geweest.
- 3 Dat was spannend.
- 4 Onder de wc zat een gat. De kou van buiten
- 5 kwam erdoor. En het plasje viel tussen de rails.
- 6 Zou er in deze wc ook zo'n gat zitten?
- 7 Misschien vliegen ze nu wel over land.
- 8 Misschien krijgt iemand die plas op zijn hoofd.
- 9 Of een drol.
- 10 Joepje kijkt naar zijn dunne armen.
- 11 Er zit vast een heel groot gat in die wc.
- 12 De wind zuigt hem er zo doorheen.
- 13 Joep duwt zijn handen tegen zijn buik.
- 14 'Moet je plassen?' vraagt mamma weer.
- 15 'Zal ik even meegaan?'
- 16 'Nee ... eh, ja,' piept Joepje.
- 17 'Misschien is die wc wel eh ... te hoog.'
- 18 'Nee hoor,' lacht mamma.
- 19 'Het is net zo'n wc als thuis.
- 20 Alleen hangt er een grote ton onder.
- 21 Daar valt alles in.
- 22 Alle plasjes mogen mee naar Amerika.
- 23 Na de reis maken ze de ton leeg.

- 1 Joep heeft ineens veel haast.
- 2 Mamma staat op.
- 3 Pappa ook, om hen door te laten.
- 4 'Niet te veel plassen, Joep,' lacht hij.
- 5 'Ik moet ook nog.'
- 6 Joep rent door het gangetje.
- 7 Hij gaat alleen op de wc.
- 8 Maar hij doet hem niet op slot.
- 9 Hij plast en hij wast zijn handen.
- 10 Mamma gaat na hem.
- 11 Joep durft best alleen naar zijn plaats.
- 12 'En?' vraagt pappa. 'Opgelucht?'
- 13 'Ja!' roept Joep.
- 14 'Opgelucht, in de lucht.'

tekst: Truus van de Waarsenburg tekeningen: Egbert Koopmans

Lekker eten in de tent

- 1 Martijn is in de tuin. Hij ligt in het gras.
- 2 Hij kijkt naar de lucht. De lucht is blauw.
- 3 Net zo blauw als de zee.
- 4 Over de blauwe zee varen wolken.
- 5 Eén wolk lijkt op een beest. Een olifant?
- 6 Nee, een hond ... Nee, een koe ... Hé, wat gek.
- 7 Iedere keer lijkt de wolk op een ander beest.
- 8 Zou ik boven op zo'n wolk kunnen zitten?
- 9 denkt Martijn.
- 10 'Hiep hoi, Martijn!' Martje rent de tuin in.
- 11 'Kijk eens wat ik heb,' zegt ze.
- 12 Martijn vergeet de wolken.
- 13 Hij zit al op zijn knieën en kijkt. Leuk!
- 14 Martje heeft haar tent bij zich.
- 15 De speeltent. Een hele goeie is dat.
- 16 Met echte haringen en echte tentstokken.
- 17 En echt touw.
- 18 Martje kan heel goed tenten opzetten.
- 19 Dat heeft ze van haar mamma geleerd.
- 20 Martijn kan er niks van.
- 21 Iedere keer doet hij iets verkeerd.

- 1 'Stommerd!' zegt Martje. 'Kijk nou uit, Martijn!
- 2 Je staat op mijn tent. Dan gaat ie kapot.'
- 3 'Au! Je trapt op mijn hand!'
- 4 Martijn is jaloers op Martje.
- 5 Omdat zij tenten op kan zetten. En hij niet.
- 6 Nou ja, later, als hij groot is,
- 7 dan kan hij natuurlijk wél tenten opzetten.
- 8 Dan doet hij dat helemaal alleen.
- 9 Beter dan Martje. Hele gróte tenten zet hij dan op.
- 10 Vast en zeker.
- 11 De tent is klaar. Hij is geel. Met een rood deurtje.
- 12 Martje kruipt door het deurtje naar binnen.
- 13 Martijn kruipt achter haar aan. Hij gaat lekker liggen.
- 14 Nou is de hemel niet meer blauw, maar geel.
- 15 Martje port hem in zijn zij.
- 16 'Nou ben jij vader, Martijn.
- 17 Ga eens eten halen in de winkel.'
- 18 'Nee ...' zegt Martijn.
- 19 'Doe jij dat maar. Jij bent de moeder!
- 20 Moeders kopen altijd eten.'
- 21 'Niet waar!' roept Martje boos.
- 22 'Vaders doen dat ook heel vaak!'
- 23 Ze duwt hem de tent uit.

- 1 Soms vindt Martijn Martje een stom kind.
- 2 Altijd wil ze de baas zijn.
- 3 Hoe het komt weet hij niet,
- 4 maar hij doet toch bijna altijd wat Martje wil.
- 5 Mamma kijkt uit het keukenraam.
- 6 Ze heeft de tent allang gezien.
- 7 Ze lacht. Ze zwaait.
- 8 'Kom eens ...' roept ze. Martijn loopt de keuken in.
- 9 O, mamma heeft boterhammen gemaakt,
- 10 met worst en pindakaas. Een mandje vol.
- 11 'Ga maar lekker samen in de tent eten,' zegt ze.
- 12 In de tent zijn boterhammen veel lekkerder
- 13 dan gewoon aan tafel in de kamer.
- 14 Martijn eet er wel vier. Allemaal met pindakaas.
- 15 Martje vindt pindakaas vies.
- 16 Zij eet de boterhammen met worst op.
- 17 Mauw! Daar is de poes. Hij heeft ook honger.
- 18 Hij springt op Martjes schoot. Tik ... tik ...
- 19 Hé, wie tikt er op het dak van de tent?
- 20 Tikkerdetikkerdetik ...
- 21 Hé ... het regent zeker ...' zegt Martijn.
- 22 'Nou en ... wat geeft dat nou?' zegt Martje.
- 23 'Juist leuk!'
- 24 Oei, wat gaat het hard regenen. Knoerthard!

tekst: Anne Takens

- 1 Martijn kijkt omhoog. Pats!
- 2 Een dikke druppel valt op zijn neus
- 3 en nog één en nog één ...
- 4 'Martijn!' roept mamma. 'Kom je?'
- 5 Het gaat gieten!'
- 6 Martijn kruipt de tent uit. De blauwe lucht is weg.
- 7 De witte wolken zijn heel donkere beesten geworden.
- 8 Hij rent naar de keukendeur.
- 9 'Stom joch! Kinderachtig kindje!' schreeuwt Martje.
- 10 'Wie is er nou bang voor een beetje regen?'
- 11 Ik blijf lekker hier!'
- 12 'Martje, kom! Je wordt kletsnat!' roept mamma.
- 13 De wind komt aanstormen door de tuin.
- 14 De grote bomen suizen. De wind rukt aan de tent.
- 15 Dan wordt Martje bang. Ze kruipt ook de tent uit.
- 16 De wind blaast haar vanzelf naar de keukendeur.
- 17 In de keuken brandt het lampje boven de tafel.
- 18 Lekker warm is het binnen.
- 19 Mamma schenkt thee in voor Martje en Martijn.
- 20 'Kijk eens naar je tent, Mart,' zegt ze.
- 21 Ze kijken door het raam.
- 22 Op het gras ligt een hoopje geel. De tent.
- 23 In elkaar gezakt ...

Je bent een aapje

- 1 Je bent een aapje, je bent net geboren.
- 2 Je knelt je vuistjes stijf dicht,
- 3 zo hou je je vast aan de haren van je moeder.
- 4 Je hangt onder aan haar buik.
- 5 Hou je vast, hou je heel goed vast.
- 6 'Waar ben ik?' piep je zacht en je moeder knort:
- 7 'In Afrika!'
- 8 'Wat ben ik?' vraag je dan en ze antwoordt:
- 9 'Een baviaantje ben je.
- 10 En ik ben bavianenmoeder,
- 11 Wij zijn bijzondere apen want wij hebben
- 12 een honden-kop.'
- 13 'Wat is dat, een honden-kop?' vraag je,
- 14 want je weet nog niks.
- 15 'Dat is met een lange snuit en lange kaken.
- 16 Andere apen hebben een korte snuit,
- 17 die lijken meer op mensen.'
- 18 'Mensen?' vraag je.
- 19 'Wat zijn dat nou weer, mensen?'
- 20 'Mensen zijn hele rare apen,' zegt je moeder.
- 21 'Die doen kleren aan en verf op hun lippen
- 22 en die gaan in bad! Dat is pas vies, in bad!'
- 23 Je bent dus een aapje. Je drinkt apen-melk bij
- 24 je apen-moeder en je wordt groter en groter.

- 1 'Ga nou maar op mijn rug zitten,' zegt je moeder.
- 2 Dat gehang aan haar buik,
- 3 daar begint ze genoeg van te krijgen.
- 4 Je zit de hele dag op de rug van je moeder.
- 5 Als een prins op een paard. Heerlijk.
- 6 Ze holt met je over de vlakte, ze klimt met je
- 7 de bomen in en uit. Vaak zit ze bij opa.
- 8 Die moet ze de hele dag schoonmaken.
- 9 Ze haalt alle beestjes en viezigheidjes uit zijn vacht
- 10 en jij moet dat ook doen.
- 11 'Maak jij mij maar schoon,' zegt ze tegen jou,
- 12 'dan doe ik opa wel.'
- 13 De hele dag zitten bavianen elkaar schoon te
- 14 maken. 'Vlooien' heet dat.
- 15 Als je iemand tegenkomt die sterker is dan jij,
- 16 dan moet je hem vlooien. Ook als het niet nodig is.
- 17 Al is hij helemaal schoon, dan moet het toch.
- 18 Omdat hij sterker is dan jij.
- 19 Daar zijn bavianen de hele dag mee bezig:
- 20 wie sterker is dan wie.
- 21 Het oudste mannetje is de baas van de groep.
- 22 Hij hoeft niemand te vlooien.
- 23 Af en toe zit hij te gapen.

- 1 'Heeft opa weer slaap?' vraag je.
- 2 'Ssst, dom kind,' zegt je moeder.
- 3 'Laat opa dat niet horen.
- 4 Dat gapen is niet van de slaap!
- 5 Het is om te laten zien hoe sterk hij is.
- 6 Moet je zien, die tanden.
- 7 Wat groot en gevaarlijk!

tekst: Cees Rutgers tekening: Egbert Koopmans

- 1 Bavianen hebben het gebit van een roofdier.
- 2 Hun grote vijanden zijn de leeuwen
- 3 en de panter.
- 4 Maar drie bavianen zijn samen sterker
- 5 dan een panter.
- 6 Vaak slaat de panter op de vlucht.
- 7 Als een groep bavianen onderweg is,
- 8 lopen de oude mannetjes in het midden.
- 9 Daaromheen lopen de vrouwtjes,
- 10 met de hele kleintjes.
- 11 En aan de buitenkant zie je altijd de sterke,
- 12 jonge mannetjes.
- 13 Die moeten de groep verdedigen
- 14 als er gevaar dreigt.
- 15 Je bent een aapie ... Ja? Welnee, natuurlijk niet.
- 16 Jij bent geen aapie. Je bent een kind
- 17 dat zit te lezen.
- 18 En als jouw vader gaapt,
- 19 zit hij zich gewoon te vervelen!
- 20 Ga maar aapie met hem spelen. Vraag aan hem:
- 21 'Pap, zal ik je haar eens kammen?'
- 22 Misschien zegt-ie wel: 'Ja, lekker!'

Schaatsen

- 1 Op een dag was het heel koud.
- 2 Achmed had pijn in zijn vingers
- 3 toen hij thuiskwam.
- 4 'We moeten handschoenen kopen,' zei zijn moeder.
- 5 'Het wordt winter.'
- 6 Twee dagen later lag de gracht dicht.
- 7 'We gaan vanmiddag schaatsen,' zei Noor
- 8 toen de school uit was. 'Ga je ook mee?'
- 9 Achmed wilde wel, maar hij had geen schaatsen.
- 10 'Ik heb nog wel een paar schaatsen voor je,' zei Menno.
- 11 'Ik heb noren gekregen. Kun je schaatsen?'
- 12 'In Turkije heb ik veel geschaatst,' zei Achmed.
- 13 Dat was niet waar, maar anders dachten ze
- 14 dat Turken niks konden.
- 15 's Middags bracht Menno de schaatsen mee.
- 16 Houten plankjes waren het, met een dun stuk
- 17 ijzer eronder. En er zaten riemen aan.

- 1 Achmed had geen idee hoe hij die dingen
- 2 aan moest trekken. Maar eerst moest hij het ijs op.
- 3 Hij vertrouwde het niet erg.
- 4 Zomaar op het water lopen,
- 5 dat kon nooit goed zijn.
- 6 En jawel, hij had nog geen stap gezet,
- 7 of hij viel op zijn neus.
- 8 Hij probeerde overeind te komen,
- 9 maar het ijs was gemeen.
- 10 Het trok zijn voeten onder hem vandaan.
- 11 En daar lag hij weer.
- 12 Menno hees Achmed overeind.
- 13 'Ik dacht dat ze in Turkije zoveel ijs hadden,' zei hij.
- 14 'Dat hebben we ook,' zei Achmed.
- 15 'Maar ons ijs is veel zachter.'
- 16 Gelukkig had Noor een slee bij zich.
- 17 Daar kon Achmed op gaan zitten.
- 18 En de vader van Noor was er ook.
- 19 Die hielp hem om zijn schaatsen onder te binden.
- 20 'Ziet u,' zei Achmed, 'ik kan mijn vingers
- 21 niet goed bewegen.'
- 22 'Dat komt van de kou,' zei Noors vader.
- 23 'In Turkije hebben we altijd zachte vingers,'
- 24 zei Achmed.

- 1 'Ziezo,' zei de vader van Noor. 'Daar ga je.
- 2 Eén, twee. Eén, twee.'
- 3 'Eén twee' kon Achmed wel zeggen,
- 4 maar bij de tweede tel lag hij alweer op het ijs.
- 5 'Je moet je benen uitslaan,' zei de vader van Noor.
- 6 Achmed sloeg zijn benen uit.
- 7 Boem, daar lag hij weer.
- 8 En nu zag Achmed ineens een grote barst
- 9 in het ijs. Zouden ze er doorheen zakken?
- 10 Daar kwam de vader van Noor aan
- 11 met een oude stoel.
- 12 'Hou je hier maar aan vast,' zei hij.
- 13 'Dan kun je niet vallen.'
- 14 En ja hoor, hij bleef staan.
- 15 Alleen wilden zijn schaatsen niet blijven zitten.
- 16 Ze bungelden naast zijn voeten.
- 17 Maar hij kwam wel vooruit.
- 18 Hij krabbelde en krabbelde achter die stoel aan.
- 19 Het ging goed. Hij schoof recht op een meneer af
- 20 die daar stond. Hoe moest hij nu stilstaan?
- 21 De stoel schoof tegen de meneer aan.
- 22 En de meneer kwam op de stoel te zitten.
- 23 En Achmed lag weer op het ijs.
- 24 'Bedankt voor de stoel,' zei de meneer.
- 25 'Maar ik ben nog niet moe.'

tekst: Ries Moonen tekening: Egbert Koopmans

- 1 Achmed krabbelde gauw naar de kant.
- 2 Daar stond Fred. Fred zat bij hem in de klas.
- 3 'Je leert het nog wel, als je geduld hebt,' zei Fred.
- 4 'Door geduld krijgt de kameel zijn tweede bult,'
- 5 zei Achmed.
- 6 'Ik dacht dat kamelen met twee bulten geboren
- 7 werden,' zei Fred.
- 8 'Niks ervan,' zei Achmed. 'O,' zei Fred.
- 9 'Hoelang duurt de winter meestal?' vroeg Achmed.
- 10 'Meestal drie dagen,' zei Fred en hij schaatste weg.
- 11 Nu keek Achmed verbaasd.
- 12 Hoe kon je ooit schaatsen leren als de winter maar
- 13 drie dagen duurde?
- 14 Maar voor hij verder kon denken,
- 15 lag hij alweer op het ijs.
- 16 Hij kroop overeind en greep zijn stoel weer vast.
- 17 In drie dagen kun je heel wat leren.

Pyjama-paardjes

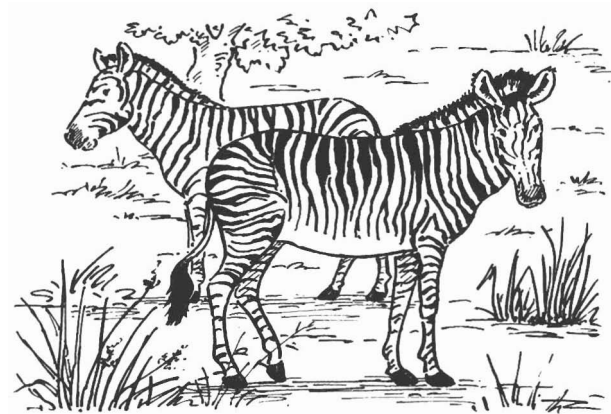

- 1 Er was eens een boek. Dat ging over een prinses
- 2 die altijd op een zebraatje reed.
- 3 Dat boek was zo mooi,
- 4 dat ze er een film van gingen maken.
- 5 Maar ze konden geen goede zebra vinden.
- 6 Geen enkele zebra wil
- 7 dat er op hem gereden wordt.
- 8 Zebra's zijn wilde paarden
- 9 en je kunt ze maar moeilijk temmen.
- 10 Uiteindelijk namen ze voor die film
- 11 een wit paardje, waar ze zwarte strepen
- 12 op schilderden.
- 13 Misschien krijg jij die film nog wel eens te zien.
- 14 Dan weet je het dus: die zebra is geen echte.
- 15 Die prinses is trouwens ook geen echte prinses.

- 16 Zebra's wonen in Afrika. Ze eten graag gras
- 17 en leven in groepjes bij elkaar.
- 18 Er loopt weleens een giraf met de groep mee,
- 19 of een struisvogel. Dat mag van de zebra's.
- 20 Dat vinden ze gezellig.
- 21 Hun grootste vijand is de leeuw.
- 22 Die vindt zebra-vlees erg lekker.
- 23 Maar zebra's kunnen hard hollen
- 24 en zijn heel dapper.

- 1 Met hun tanden en hoeven kunnen ze
- 2 goed terugvechten.
- 3 Zebra's houden veel van elkaar.
- 4 Ze snuffelen aan elkaar, likken elkaar schoon.
- 5 De één zwiept met zijn staart om voor de ander
- 6 vliegen weg te jagen. En als er eentje weg is,
- 7 gaat de hele kudde op zoek.
- 8 Dan roepen ze net zolang tot ze weer allemaal
- 9 bij elkaar zijn.
- 10 Een zebra heeft grote oren.
- 11 Die gebruikt hij niet alleen om mee te horen.
- 12 Door zijn oren te bewegen,
- 13 kan een zebra iets aan de anderen duidelijk maken.

- 1 Zebra's worden nooit plotseling geboren.
- 2 De moeder kan de geboorte even 'ophouden'.
- 3 Als het moet wel een paar dagen.
- 4 Dat doet ze als er bijvoorbeeld een leeuw
- 5 in de buurt is.
- 6 Pas als de kust veilig is, gaat ze liggen.
- 7 Dan is het kleintje er gauw.
- 8 Na tien minuten staat het op zijn poten
- 9 en drinkt wat zebra-melk bij zijn moeder.
- 10 Die melk is gewoon wit hoor. Niet gestreept!
- 11 Het zebraatje loopt na een half uur
- 12 met de kudde mee.
- 13 Al snel kent hij de andere zebra's.
- 14 Want ze zijn allemaal verschillend.
- 15 Bij elke zebra lopen de strepen anders.
- 16 Waarom hebben zebra's eigenlijk strepen?
- 17 Dat weten we niet. Misschien hebben zebra's
- 18 strepen om de leeuw te foppen.

- 1 Zebra's staan meestal in groepjes bij elkaar.
- 2 De leeuw kan dan vaak door al die strepen
- 3 niet zien waar de ene zebra begint
- 4 en waar de andere ophoudt.
- 5 En als hij eropaf rent, gaan al die strepen
- 6 bewegen en bewegen ...
- 7 Misschien hopen zebra's wel
- 8 dat de leeuw daar duizelig van wordt.
- 9 Maar de strepen kunnen ook bedoeld zijn
- 10 om insecten af te schrikken.
- 11 Het is waar dat gewone paarden in Afrika
- 12 vaak ziek worden. Die ziektes worden
- 13 overgebracht door insecten.
- 14 Zebra's hebben er veel minder last van.
- 15 We weten dus niet waarom zebra's strepen hebben
- 16 Misschien is het wel gewoon voor de grap,
- 17 want het staat die paardjes heel leuk: zo'n pyjama!

De roltrap

- 1 'Wat zullen we gaan doen?' vroeg Menno.
- 2 'Televisie kijken bij jou thuis,' zei Achmed.
- 3 'Nee, dat is niks.'
- 4 'Rolschaatsen,' zei Tineke.
- 5 'Laten we boefje spelen,' zei Achmed.
- 6 'Nee,' zei Menno. 'Ik weet het.'
- 7 'Wat dan?'
- 8 'We gaan naar het winkelcentrum.'
- 9 'Ik mag niet zo ver,' zei Tineke.
- 10 'We doen het stiekem!'
- 11 'Weet je de weg?' vroeg Achmed.
- 12 'Natuurlijk,' zei Menno.
- 13 Het winkelcentrum had glazen deuren.
- 14 Als je vlakbij was, gingen de deuren open.
- 15 Vanzelf. Ze liepen er een paar keer doorheen.
- 16 Toen liep Achmed achteruit naar de deuren.
- 17 'Kijk,' zei hij. 'Zo gaat het ook.'
- 18 Maar er kwam een mevrouw aan.
- 19 Achmed liep tegen haar op.
- 20 Haar tas viel op de grond.
- 21 De kinderen liepen hard weg.

- 1 'Brutaal stel,' riep de mevrouw.
- 2 Ze gingen het warenhuis in. Daar kon je fijn
- 3 krijgertje spelen. En verstoppertje.
- 4 Maar het mooiste waren de roltrappen.
- 5 Er waren twee roltrappen naast elkaar.
- 6 De ene ging naar boven en de andere naar beneden.
- 7 Als je op zo'n roltrap stapte, moest je goed
- 8 gaan staan. Anders viel je voorover.
- 9 En als je beneden kwam, verdween de roltrap
- 10 in de vloer. Dan moest je dus gauw op de kant
- 11 springen.
- 12 Soms bleven de mensen onder aan de roltrap staan
- 13 praten. Dan kon je er bijna niet meer afkomen.
- 14 Nu gingen Menno en Tineke met de roltrap naar
- 15 boven. En Achmed ging met de roltrap naar beneden.
- 16 Halverwege kwamen ze elkaar tegen.
- 17 Achmed en Menno gaven elkaar een hand
- 18 in het voorbijgaan.
- 19 Naast de roltrap zat een zwarte band van plastic.
- 20 Dat was de leuning. Die rolde ook mee.

- 1 'Je kunt ook op de leuning gaan zitten,'
- 2 zei Menno. 'Dan ga je ook naar boven.'
- 3 'Dat is gevaarlijk,' zei Tineke.
- 4 'Jij durft ook nooit wat,' zei Menno.
- 5 Toen ging Menno op de leuning zitten.
- 6 Hij gleed naar boven. En Achmed deed het ook.
- 7 'Je moet uitkijken voor de bewakers,' zei Menno.
- 8 'Nu ga ik op de leuning naar beneden
- 9 en jij gaat op de leuning naar boven.
- 10 En dan geven we elkaar weer een hand.'
- 11 Dat deden ze. En halverwege gaven ze elkaar
- 12 een hand.
- 13 Tineke keek boos naar de jongens, omdat ze
- 14 gezegd hadden dat ze niet durfde.
- 15 Toen zag ze een knopje bij de trap.
- 16 Bij dat knopje stond: *Misbruik wordt gestraft.*
- 17 Wat zou dat betekenen?
- 18 Ineens zag ze Menno van de leuning vallen.
- 19 Hij botste tegen andere mensen aan.
- 20 Die vielen ook.
- 21 Tineke schrok: als Menno maar niet tussen de
- 22 roltrap raakte, hij was al bijna bij de grond!

- 1 Tineke drukte gauw op het knopje.
- 2 De roltrap stond stil!
- 3 Daar kwamen de bewakers al aanlopen.
- 4 Tineke liep naar Menno toe en trok aan zijn arm.
- 5 'Kom vlug mee,' zei ze.
- 6 Menno stond op. 'Au, mijn been.'
- 7 Tineke sleurde hem mee. Ze renden weg,
- 8 door de schuifdeuren naar buiten.
- 9 Op de markt kwamen ze Achmed tegen.
- 10 Die was door een andere deur naar buiten gerend.
- 11 Hij was ook erg geschrokken.
- 12 'Goed dat de roltrap stilstond,' zei Menno.
- 13 'Anders was ik misschien wel dood.'
- 14 'Ik heb de roltrap stilgezet,' zei Tineke.
- 15 'Jij?'
- 16 'Ja, ik heb op de knop gedrukt.'
- 17 'Dan heb je me gered,' zei Menno.
- 18 'Ik dacht dat jij niet door een bange meid gered
- 19 wilde worden,' zei Tineke.
- 20 'Niet door een bange meid,' zei Menno,
- 21 'maar wel door jou.'
- 22 En toen kocht hij een stroopwafel voor haar.

De man met het snorretje

- 1 Jan-Willem moet nieuwe kleren hebben.
- 2 Een broek en een bloes.
- 3 Hij gaat naar een grote winkel.
- 4 Samen met zijn moeder.
- 5 Hij vindt het niet fijn. Het duurt altijd zo lang.
- 6 En zijn moeder koopt nooit iets fijns.
- 7 Het is druk in de winkel. Ze moeten wachten
- 8 op een meneer die kan helpen.
- 9 Jan-Willem ziet een verkoper die bezig is
- 10 met een andere jongen. Het is een lange bleke
- 11 man met een dun snorretje.
- 12 Hij praat tegen de moeder van de jongen.
- 13 Jan-Willem moet lachen. Want o, wat moet die
- 14 jongen rare kleren aantrekken! Een veel te lange
- 15 korte broek en een idiote bloes met hertjes erop.
- 16 Nee maar, hij houdt die malle kleren nog aan ook!
- 17 Daar gaan ze al naar de kassa om te betalen.
- 18 Nu is Jan-Willem aan de beurt.
- 19 De man met het snorretje buigt beleefd voor
- 20 zijn moeder. Jan-Willem wordt een beetje bang.
- 21 Als dat maar goed afloopt!
- 22 Het snorretje laat moeder allerlei kleren zien.
- 23 Maar moeder schudt steeds van nee.
- 24 Maar dan haalt de verkoper een blauw pakje
- 25 te voorschijn. Een matrozenpakje!

- 1 'O, wat schattig,' zegt moeder, 'is dat weer in
- 2 de mode?'
- 3 'Ja,' zegt het snorretje, 'dat is het nieuwste.'
- 4 Jan-Willem moet bijna huilen van schrik.
- 5 Zou zijn moeder dat gekke pakkie echt willen
- 6 kopen? Dat is verschrikkelijk!
- 7 Wat zullen de kinderen hem uitlachen!
- 8 'Wat vind jij ervan Jan-Willem?' vraagt moeder.
- 9 Jan-Willem slikt. 'Ik vind het ...' begint hij.
- 10 Maar zijn keel is dik.
- 11 Het lijkt wel of-ie niet meer praten kan.
- 12 'Pas het eerst maar eens,' zegt moeder.
- 13 Ze duwt hem naar voren. De paskamer in.
- 14 Daar trekt hij het matrozenpakje aan. Hij kijkt
- 15 in de spiegel. O wat erg. Wat ziet hij er gek uit.

- 1 Hij voelt zich ziek van narigheid.
- 2 Zijn moeder trekt hem alweer naar buiten.
- 3 Naar de verkoper met het snorretje.
- 4 Jan-Willem durft niet om zich heen te kijken.
- 5 Iedereen lacht hem natuurlijk uit.
- 6 'Mooi hè,' zegt moeder. 'Je wilt toch kapitein
- 7 worden?'
- 8 'Piloot,' fluistert Jan-Willem.
- 9 'Da's bijna hetzelfde,' zegt het snorretje.
- 10 Jan-Willem zucht. Wat een nare man is dat.
- 11 Hij heeft zin om hem hard tegen zijn benen te
- 12 schoppen. Maar hij durft riet.
- 13 Hij weet nog maar één manier om van dat pakje
- 14 af te komen. Liegen.
- 15 Hij haalt diep adem.
- 16 'Een jongen op school had ook zo'n pak,' zegt hij.
- 17 'maar dat was meteen kapot.'
- 18 'O,' zegt moeder.
- 19 'Onmogelijk mevrouw,' zegt de verkoper haastig.
- 20 'Voelt u maar hoe stevig het is.'
- 21 Moeder voelt de stof tussen haar vingers.
- 22 'Het is wel dun hoor,' zegt ze.

- 1 De verkoper kijkt Jan-Willem boos aan.
- 2 Zijn snorretje trilt ervan.
- 3 'Ik geloof dat je gelijk hebt Jan-Willem,' zegt
- 4 moeder. 'Het is erg leuk, maar niet zo sterk.'
- 5 Jan-Willem zegt niks. Maar hij is erg blij.
- 6 Ze gaan terug naar de paskamer. Hij trekt snel
- 7 het matrozenpak uit.
- 8 Ze kopen een gewone broek en een gewone bloes.
- 9 Dat is veel beter dan dat malle matrozenpakje.
- 10 Als hij thuis is, mag hij nog even buiten spelen.
- 11 'Hé,' zegt Madelief. 'Heb je een nieuwe bloes?'
- 12 'Ach kom,' zegt Jan-Willem, 'die heb ik al zolang.'
- 13 Maar als Madelief hem niet gelooft, vertelt hij
- 14 het hele verhaal.
- 15 'Dat heb je slim gedaan,' zegt Madelief na afloop.
- 16 'De man zal wel op zijn neus gekeken hebben.'
- 17 'Nou,' zegt Jan-Willem trots, 'zijn snor
- 18 wapperde ervan.'

Mijn goudvis gaat verhuizen

Mijn goudvis gaat verhuizen
hij barst haast uit zijn kom
als ik hem zo laat zitten
dan groeit hij straks nog krom

Hij gaat nu naar de vijver
dat zal veel beter zijn
want zeg nou zelf eens eerlijk
zo'n kom is veel te klein

Straks krijgt hij nieuwe vriendjes
en ook een nieuw adres
ik wens hem in de vijver
ontzettend veel succes!

tekst: Marianne Busser & Ron Schröder tekening: Egbert Koopmans

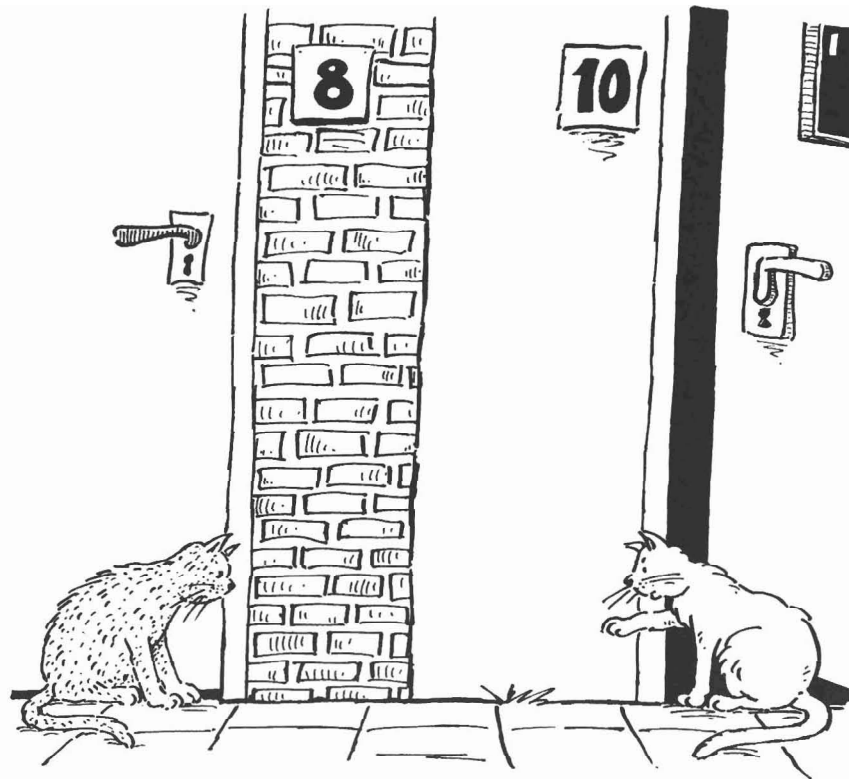
De kat van de buren

Een katje met een grijze vacht
zat voor de huisdeur nummer acht.
En in de deur van nummer tien
liet zich een sneeuw wit katje zien.

Het katje met de grijze vacht
ging roerloos zitten gluren.
Toen had het lang genoeg gewacht
en zei: O juist. Nét wat ik dacht.
U bent dus de kat van de buren.

Het sneeuw wit katje zweeg een poos
en keek alleen verwonderd.
Toen werd het langzaam, langzaam boos.
Maar voordat het een antwoord koos,
telde het eerst nog tot honderd.

En eindelijk sprak het, bij honderd-elf:
De kat van de buren, dat bent u zélf!

tekst: Harriet Laurey tekening: Egbert Koopmans